

“El Año Santo es una oportunidad para cambiar de vida, para reconsiderar nuestra manera de pensar, para empezar de nuevo, aprendiendo de Jesús y poniendo nuestra esperanza en Dios. Este es también el sentido de la peregrinación jubilar”.

(Papa Francisco)

Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians

“HO CREUS, AIXÒ?” (Jn 11,26)

Tal com Jesús li va demanar a Marta en el fragment que narra la resurrecció de Llätzer (Joan 11,17-27), el lema d'aquest any es vol interrogar sobre si vertaderament som creients en Jesucrist.

L'any 2025 ve marcat per un esdeveniment com és el 1700 aniversari del primer concili ecumènic cristià, que va tenir lloc a Nicea, a prop de Constantinoble l'any 325 després de Crist. Aquesta commemoració ens ofereix una ocasió única per a reflexionar en la fe comuna dels cristians i de celebrar-la tal com és expressada en el credo formulat en aquell concili, el Credo que coneixem popularment com a “llarg” el nicenoconstantinopolità.

El Credo és una peça clau en la vida del cristià, en ell trobam la font de totes les nostres creences i ens compromet també a veure els cristians de les altres confessions (que pregunten el mateix Credo) com a germans nostres.

També es dona una altra circumstància: que el diumenge 20 d'abril coincidim en celebrar totes les confessions religioses, tant les orientals com les occidentals, el Dia de la Pasqua, moment culminant per a la nostra fe en Jesucrist. Aquí a Menorca vam tenir l'oportunitat de conèixer un representant de l'Església oriental copta, el pare Rewis, que ens va acompanyar a finals

de novembre i que va expressar la seva gratitud per la nostra acollida.

El fet de la visita del pare Rewis, i els actes que aquest any hem preparat, ens han de fer sentir alegres i confiats en l'Esperit que bufa en el camí de la unitat dels cristians, que les persones creients creim que és possible. Quan deim que “creim” es tradueix que volem caminar junts, pregar, sentir-nos germans, tal com va expressar el Mestre a l'últim sopar: “Que tots siguin un”.

Sentint la crida del Senyor per créixer en comunió entre nosaltres i per no deixar de pregar i de treballar per fer-la possible, per tal que així “el món cregui” (Jn 17,21).

Seguint la tradició iniciada el 1908, des del 1966 l'Església catòlica en participa i es fa ressò, entre els dies 18 i 25 de gener, celebrem la Setmana de Pregària per a la Unitat dels Cristians, i des del Secretariat d'Ecumenisme hem preparat unes trobades de pregària i una de festiva.

Dimarts 21 de gener ens farem presents a Ferreries, a l'església de Santa Maria, a la pregària setmanal del grup de Taizé. Dimecres dia 22 a Ciutadella, a la parròquia de Sant Antoni Maria Claret, ens trobarem amb la comunitat evangèlica i catòlica per a pregar junts. Dissabte dia 25 pregarem a Castell, a l'església de Santa Margarita, juntament amb la comunitat anglicana i, finalment, diumenge dia 26 a Maó, la comunitat evangèlica ens acull per un acte festiu que serà un concert de gospel.

No deixem perdre aquesta oportunitat per conèixer-nos, estimar i pregar junts, amb els membres d'altres confessions cristianes

Isabel Marqués Barceló, Directora del Secretariat d'Ecumenisme de la Diòcesi de Menorca

Una trobada signe de comunió i fraternitat

Bisbat de Menorca

Dia 11 de gener van coincidir a la Catedral de València els últims quatre bisbes de Menorca per assistir a l'ordenació dels nous bisbes auxiliars de València: Fernando Ramón i Arturo Javier García.

El camí sinodal que ha viscut l'Església universal aquests últims anys ha reforçat la importància que la comunió, la participació i la missió siguin les actituds que guien la vida de les diòcesis i les parròquies.

Així mateix, en les ordenacions episcopals es fa present el significat del ministeri episcopal. L'arquebisbe de València, Enriquer Benavent, va manifestar que el ministeri episcopal és “un ofici d'amor a través del servei” i que en sintonia amb l'Any Jubilar, aquest ministeri “empeny a acostar-se als qui tenen el cor trencat, a ser sembradors de llibertat i d'esperança al cor del nostre món”.

A la imatge, d'abans de la celebració, veim resumida la successió apostòlica a la diòcesi de Menorca: Joan Piris Frígola, Salvador Giménez Valls, Francesc Conesa Ferrer i Gerard Villalonga Hellín (actual bisbe de la nostra Diòcesi). Donem gràcies a Déu pel servei que han exercit en bé del Poble de Déu que peregrina a Menorca.

Diumenge II de Durant l'Any

Lectura del llibre del profeta Isaïes 62, 1-5
Per amor de Sion no vull callar, no vull reposar per Jerusalem fins que aparegui com un raig de llum el seu bé, i la seva salvació com una torxa encesa. Els altres pobles veuran el teu bé, tots els reis veuran la teva glòria i et donaran un nom nou que els llavis del Senyor designaran. Seràs una corona magnífica a les mans del Senyor, i una diadema reial a les mans del teu Déu. No et podran dir més "L'Abandonada", no podran dir "La-Desolada" a la teva terra; a tu et diran "Jo-l'estimo", i a la teva terra, "Té-marit", perquè el Senyor t'estimarà, i tindrà marit la teva terra. El qui t'haurà reconstruït et prendrà per esposa com un jove esposa una donzella; el teu Déu estarà content de tenir-te com el nuvi està content de tenir la nuvia.

Salm Responsorial: 95

R: Contau a tots els pobles els prodigis del Senyor.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint 12, 4-11
Germans, els dons que rebem són diversos, però l'Esperit que els distribueix és un. Són diversos els serveis, però és un el Senyor a qui servim. Són diversos els miracles, però tots són obra d'un sol Déu, que els fa valent-se de cadascun de nosaltres. Les manifestacions de l'Esperit distribuïdes a cadascú són en bé de tots. Un, gràcies a l'Esperit, rep el do d'una paraula profunda, un altre, per obra del mateix Esperit, rep el do de desglossar les veritats, un altre, en virtut del mateix Esperit, rep el do de la fe, un altre, el do de donar la salut als malalts, en virtut de l'únic Esperit, un altre, el do de fer miracles, un altre, el do de profecia, un altre, el de distingir si un esperit és fals o autèntic, un altre, el do de parlar llenguatges misteriosos, un altre, el do d'interpretar-los. Tots aquests dons són obra de l'únic Esperit, que els distribueix en particular a cadascú com li sembla bé.

Lectura de l'evangeli segons sant Joan 2, 1-12
En aquell temps se celebrà un casament a Canà de Galilea. Hi havia la mare de Jesús. També Jesús i els seus deixebles hi foren convidats. Veient que s'acabava el vi, la mare de Jesús li diu: "No tenen vi." Jesús li respon: "Mare, ¿per què m'ho dius a mi? Encara no ha arribat la meua hora." Llavors la mare diu als qui servien: "Feis tot lo que ell vos digui." Hi havia allà sis piques de pedra destinades a les pràctiques de purificació usuals entre els jueus. Cada una tenia cabuda de quatre a sis poals. Els diu Jesús: "Ompliu d'aigua aquestes piques." Ells les ompliren fins dalt. Llavors els digué: "Ara treis-ne i duis-ne al cap de servei." Ells la hi dugueren. El cap de servei tastà aquella aigua, que s'havia tornat vi. Ell no sabia d'on era, però ho sabien molt bé els que servien, perquè ells mateixos havien tret l'aigua. El cap de servei, doncs, crida el nuvi i li diu: "Tothom serveix primer els millors vins i, quan els convidats ja han begut molt, els vins més ordinaris; però tu has guardat fins ara el vi millor." Així començà Jesús els seus miracles a Canà de Galilea. Així manifestà la seva glòria, i els seus deixebles cregueren en ell. Després baixà a Cafarnaüm amb sa mare, els seus germans i els deixebles, i s'hi quedà, però no gaire dies.

Lectura del libro de Isaías 62, 1-5
Por amor a Sión no callaré, por amor de Jerusalem no descansaré, hasta que rompa la aurora de su justicia, y su salvación llamee como antorcha. Los pueblos verán tu justicia, y los reyes tu gloria; te pondrán un nombre nuevo, pronunciado por la boca del Señor. Serás corona fúlgida en la mano del Señor y diadema real en la palma de tu Dios. Ya no te llamarán «Abandonada», ni a tu tierra «Devastada»; a ti te llamarán «Mi predilecta», y a tu tierra «Desposada», porque el Señor te prefiere a ti, y tu tierra tendrá un esposo. Como un joven se desposa con una doncella, así te desposan tus constructores. Como se regocija el marido con su esposa, se regocija tu Dios contigo.

Salmo responsorial 95

R: Contad las maravillas del Señor a todas las naciones.

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios 12, 4-11
Hermanos: Hay diversidad de carismas, pero un mismo Espíritu; hay diversidad de ministerios, pero un mismo Señor; y hay diversidad de actuaciones, pero un mismo Dios que obra todo en todos. Pero a cada cual se le otorga la manifestación el Espíritu para el bien común. Y así uno recibe del Espíritu el hablar con sabiduría; otro, el hablar con inteligencia, según el mismo Espíritu. Hay quien, por el mismo Espíritu, recibe el don de la fe; y otro, por el mismo Espíritu, don de curar. A este se le ha concedido hacer milagros; a aquel, profetizar. A otro, distinguir los buenos y malos espíritus. A uno, la diversidad de lenguas; a otro, el don de interpretarlas. El mismo y único Espíritu obra todo esto, repartiendo a cada uno en particular como él quiere.

Lectura del santo Evangelio según san Juan 2, 1-11

En aquel tiempo, había una boda en Caná de Galilea, y la madre de Jesús estaba allí. Jesús y sus discípulos estaban también invitados a la boda. Faltó el vino, y la madre de Jesús le dijo: «No tienen vino». Jesús le dice: «Mujer, ¿qué tengo yo que ver contigo? Todavía no ha llegado mi hora». Su madre dice a los sirvientes: «Haced lo que él diga». Había allí colocadas seis tinajas de piedra, para las purificaciones de los judíos, de unos cien litros cada una. Jesús les dijo: «Llenad las tinajas de agua». Y las llenaron hasta arriba. Entonces les dice: «Sacad ahora y llevádselo al mayordomo». Ellos se lo llevaron. El mayordomo probó el agua convertida en vino sin saber de dónde venía (los sirvientes sí lo sabían, pues habían sacado el agua), y entonces llamó al esposo y le dice: «Todo el mundo pone primero el vino bueno y, cuando ya están bebidos, el peor; tú, en cambio, has guardado el vino bueno hasta ahora». Este fue el primero de los signos que Jesús realizó en Caná de Galilea; así manifestó su gloria, y sus discípulos creyeron en él.

Vi nou en odres nous

Si voleu només aturem-nos en aquest detall del relat de la nocces de Canà: "Hi havia allà sis piques de pedra destinades a les pràctiques de purificació usuals entre els jueus; cadascuna contenia uns cent litres". En aquella època es guardava el vi en odres de pell o en gerres -àmfores de terra cuita-. En el relat no es tracta d'aquestes àmfores. Es tracta més tost de piques de pedra només per a aigua. Aquesta aigua servia per a les purificacions rituals dels jueus. Sant Marc n'ha conservat els detalls: "Heu de saber que els fariseus, i en general tots els jueus, guarden la tradició dels antics i no es posen a menjar si abans no s'han rentat les mans ritualment..." i altres pràctiques, com purificar amb aigua copes, gerros... Les piques de pedra de Canà eren per açò.

L'aigua d'aquestes piques devia servir per a complir la Llei. Però Jesús ve a aportar infinitament molt més que la Llei. No nega la seva utilitat, és a partir d'ella que actuarà. És el mateix que dirà, que no ha vingut a abolir la Llei, sinó a acomplir-la. Però aquest compliment és en realitat una vertadera transformació, com la flor es converteix en fruita. L'aigua de rentar-se les mans legal no podia donar més que una purificació exterior. El vi ofert per Jesús simbolitza el vi nou que serà begut en el Regne de Déu. Prefigura ja el vi eucarístic, la sang de Jesús, l'Aliança nova que, només pot donar vertaderament la vida eterna.

Així no és per res que Jesús fa el seu primer "signe" en ocasió d'unes nocces. Per sant Joan els "miracles" de Jesús són sempre signes, senyals, que ens encaminin a una realitat més profunda. Des de l'inici del seu ministeri, Jesús entreveu la meta final de la seva vinguda entre els homes, quan seran consumades definitivament "les nocces de l'Anyell", quan signarà la seva unió amb la humanitat fins a la mort, quan vessarà la sang per a la multitud.

És una temptació constant, també en l'Església, de tancar-se en la Llei, que tranquil·litza i esclerosa, estanca a la vegada. Jesús ens mena, avui, més enllà d'aquesta temptació. Ens convida a entrar en el misteri de la seva unió amb ell, perquè puguem beure el vi nou que ens dona el goig del Regne.

Josep Sastre

ressò de la Paraula, pregària i jubileu

Unitat dels Cristians (10)

Hem començat la pregària per la unitat dels cristians. Resulta escandalós, als ulls del món, que els seguidors de Jesús estiguem dividits. Davant d'aquesta divisió, prenen una especial rellevància les paraules del gran teòleg Hans Küng, quan diu: **"No hi haurà pau entre les nacions sense pau entre les religions; ni hi haurà pau entre les religions sense diàleg entre elles; ni hi haurà diàleg entre aquestes sense l'estudi dels seus fonaments"**.

Ens hem de sentir urgits a fer realitat també les paraules de comiat del Papa Joan XXIII: **"En el moment de l'adéu, inculco a tots el que més val en la vida: Jesucrist beneït, la seva santa Església, el seu Evangeli, la veritat i la bondat"**. La pregària per la unitat ens ha de portar a una gran obertura vers la pluralitat. Només el camí de l'amor i respecte mutu farà possible la comunió amb totes les esglésies cristianes. No únicament hem de pregar junts, sinó també asseure'ns a la taula, on Jesús és el Pa de vida, que es parteix i reparteix, no **"per molts"** sinó **"per a tots!"**.

Al banquet del Regne hi ha lloc per a tothom. És la unitat entre nacions i religions que farà possible un món feliç i en pau. Unitat amb els jueus, els nostres germans majors. Unitat amb els musulmans, units per Abraham, el pare de la fe. Unitat amb totes les religions que cerquen la llum, la veritat i l'amor. El desig de Jesús és aquest: **"Et demano que tots ells estiguin units; que, com tu, Pare, estàs en mi i jo en tu, també ells estiguin en nosaltres, perquè el món cregui que tu m'has enviat"**.

Anna Seguí Martí

plomes del periodisme catòlic 49

Jesús Ruiz Manent

Nasqué a Ciutadella el 4 de gener de 1907, desè fill de la prole d'Àngel Ruiz i Pablo i Catalina Manent Victori.

Des dels quatre anys, visqué a Barcelona. Es va formar a l'escola de Sant Miquel d'aquella ciutat. Sense acabar-los, va cursar, primer, estudis a l'Escola de Belles Arts de Sant Jordi (1942-47) i, més tard, el de Periodisme i l'especialitat d'arxius i biblioteques. Fou cap del servei d'il·lustracions d'Editorial Labor (1947-72).

De vocació primerenca, als 13 anys havia creat un diari familiar anomenat *La Luz*, subtítulat "Organillo familiar eco Ruiz". N'era el redactor únic, a mà i a llapis. Prest, el reconvertí en el *Noti*, durant tres anys.

Seguint l'estela familiar, entrà a *La Vanguardia*, el director del qual, Gaziol, el nomenà corrector de galerades i, després, corrector d'estil (1926). Aviat, va passar a l'àrea de documentació i

arxiu. Allí va mantenir-se fins a la jubilació, malgrat el parèntesi de la guerra. El 1937, en ser col·lectivitzada la capçalera, el van fer fora per considerar-lo de dretes i catòlic. Però després hi va tornar amb la designació de director del departament.

Obtingué el carnet de premsa el 1942. Fins a la retirada professional (1974), el rotatiu català allotjà infinitat de reportatges geogràfics i culturals, molts d'ells dedicats a la seva illa natal inoblidable. Aquest mateix interès temàtic el dugué a sovintejar les col·laboracions al setmanari *El Iris* de Ciutadella.

La firma aparegué a *El Noticiero Universal*, amb comentaris sobre la II Guerra Mundial, signats com a 'Eugenio Muñoz' i 'Ruinert'. A més, fou director de les revistes *La educación hoy*, *Doctor i Folia Humanística*. Morí a Barcelona el 14 de gener de 1985.

Miquel Àngel Limón Pons

l'entrevista a:

FERNANDO MIRANDA USTERO

Entrevistamos al sacerdote salesiano Fernando Miranda, Provincial de la Inspectoría Salesiana de María Auxiliadora.

¿Qué valoración hace de la presencia salesiana en Menorca durante estos 125 años?

-Muy positiva y enriquecedora. En primer lugar, por la confianza que, como institución educativa inspirada en los valores del Evangelio, seguimos recibiendo de tantas familias a lo largo de estos años. En segundo lugar, porque Calós es una casa abierta para los jóvenes y para toda la ciudad. Esto forma parte de nuestro estilo educativo: que nuestras obras sean casa, iglesia, patio, escuela y todo lo que San Juan Bosco nos dejó en herencia como herramientas educativas: deporte, música, teatro, acompañamiento, formación, etc. Todo esto es lo que, después de 125 años, seguimos ofreciendo a la juventud de Menorca. También es muy importante para nosotros la confianza que por parte de las instituciones educativas locales se deposita en los Salesianos. Confiamos en poder seguir estando a la altura de lo que se espera de nosotros.

¿Cómo vivió en Menorca el pasado mes de septiembre los primeros actos conmemorativos de esta efeméride?

-Fueron unos días muy agradables. Todo el Consejo Provincial fuimos muy bien acogidos y acompañados. Nos sentimos en casa, con amigos y hermanos que nos ofrecían su hospitalidad. El sencillo, pero muy emotivo, acto en familia que tuvo lugar en el Ayuntamiento de Ciutadella, la eucaristía en el Santuario de Mª Auxiliadora con la gente de Calós y la comunidad salesiana, la cercanía de Mons. Villalonga y otros sacerdotes de la diócesis, la visita al Santuario de la Mare de Déu de Toro, fueron un complemento muy agradable al plan de trabajo que teníamos previsto como Consejo Provincial. Unos días vividos como un regalo.

¿Qué tiene de especial el que María Auxiliadora sea la patrona de Ciutadella de Menorca?

-Creo que es de las cosas más bonitas que como Salesianos nos ha podido pasar. Que Ciutadella "adopte" como madre y patrona a María Auxiliadora, es un símbolo de confianza y de cariño. Confianza en María, la buena madre que, como solo una madre sabe hacer, no deja de estar pendiente de sus hijos e hijas para acompañar, cuidar y consolar.

¿Cómo transmitir hoy el carisma de Don Bosco a los jóvenes?

-Pues es un desafío que se sigue jugando en la respuesta educativa que damos en cada momento de la historia. Sabiendo que para nosotros la educación y la evangelización van tan estrechamente unidas, que son inseparables, entendemos que uno de los mejores elementos de transmisión del carisma salesiano es el testimonio personal y de Familia Salesiana que seamos capaces de dar, no solo las actividades o propuestas que ofrezcamos a la sociedad. Personas confiadas en Jesucristo, abiertas a la esperanza, cercanas a los jóvenes pobres y en riesgo de exclusión, convencidas de que los jóvenes siempre son un regalo para la humanidad y no un problema.

Sonia Febrer Romero

Agenda

Pregària de les hores on-line

El Centre de Pastoral Litúrgica de Barcelona ha inclòs en la pregària de les Hores, que es duu a terme de forma on-line, el calendari propi de la diòcesi de Menorca, a partir de la festa de Sant Antoni (17 de gener). Per accedir a aquesta pregària, s'ha de descarregar l'aplicació CPL i configurar la diòcesi de Menorca.

Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians

Pregàries i concert oberts a la participació de tothom:

-Dimarts 21 de gener, a les 20 h, pregària a l'estil Taizé, a l'església de Santa Maria, a Ferreries.

-Dimecres 22 de gener, a les 20.15 h, a la parròquia de Sant Antoni Maria Claret, a Ciutadella. Pregària amb la comunitat evangèlica de Ciutadella.

-Dissabte 25 de gener, a les 17 h, a l'església de Santa Margarita des Castell. Pregària amb la comunitat anglicana.

-Diumenge 26 de gener, a les 19 h, concert a càrrec del Cor de Gospel Menorca, a l'Església evangèlica de Maó.

Jornada de la Infància Missionera

Dissabte 25 de gener amb una trobada dels filllets de catequesi que es preparen per a rebre la primera comunió. Entre les 11 i les 12.30 h, a l'església de Santa Maria de Ferreries.

Diumenge de la Paraula de Déu

Dia 26 de gener, el III del temps ordinari, l'Església celebrarà el Diumenge de la Paraula de Déu.

Notícies nostres

Trobada vocacional

Dia 28 de desembre es va celebrar una nova trobada de l'espai vocacional Samuel organitzat pel Seminari Diocesà i el Secretariat per a les Vocacions. La trobada va tenir lloc a la parròquia de Santa Eulàlia d'Alaior. El primer que es va fer va ser una estona de pregària dirigida pel director espiritual del Seminari, Mn. Berto Vidal, qui va enfocar la seva reflexió entorn a l'evangeli de l'Anunciació.

Tot seguit, es va tenir una estona de diàleg i col·loqui amb el seminarista Miquel Àngel Riera qui va oferir la seva història vocacional i es va dialogar sobre la importància del discerniment. Després el rector d'Alaior, Mn. Joan Bosco Martí, va fer una extensa i pedagògica explicació de la història i arquitectura del bell temple parroquial de Santa Eulàlia. La trobada va acabar amb un dinar de germanor.

Bisbat de Menorca

Les trobades de l'espai Samuel volen ser moments de pregària i encontre per tal que els joves puguin reflexionar a què els crida el Senyor.

Concurs de cartells i vídeos per a joves

“Faci's la vostra voluntat”

El Secretariat Diocesà per les Vocacions convida els joves d'entre 12 i 16 anys a participar al concurs vocacional de cartells i vídeos. Tenint present el Jubileu 2025, es tracta d'una activitat creativa per a sembrar un missatge d'il·lusió i esperança, i perquè els joves es sentin part activa de les nostres comunitats i reflexionin sobre la vida cristiana.

Vatican News

Els participants han de confeccionar un cartell o un vídeo a partir del tema proposat: **“Faci's la vostra voluntat”**. Pot servir d'inspiració la cançó **“Aquí com al Cel”** del grup Worship.cat. El cartell ha de constar d'una imatge fotogràfica i una frase o joc de paraules relacionats amb el tema del concurs. I si es prepara un vídeo ha de ser de creació pròpia i màxim d'1'5 minuts i gravat en horitzontal. La data límit per entregar els cartells o els vídeos serà el dia 1 de març de 2025.

Per a qualsevol dubte o pregunta, us podeu posar en contacte amb Mn. Llorenç Sales, director del Secretariat de Vocacions, escrivint un correu a vocacions@bisbatdemenorca.org

També trobareu més informació a les parròquies i a la pàgina web del Bisbat de Menorca (bisbatdemenorca.org)

Animau-vos a participar!

Festival de Clipmetrajes de Manos Unidas

“Justicia se escribe con “C” de Compartir”

Con este festival, Manos Unidas quiere mostrar cómo solo cuando se comparte la prosperidad, ésta se convierte en un instrumento para luchar contra las injusticias. “La solución está en compartir y compartir es hacer justicia”.

Desde Manos Unidas Menorca invitan a los profesores a que animen a los alumnos de primaria y secundaria a participar en esta actividad, que consiste en grabar un vídeo de un minuto que muestre ideas y compromisos para consumir de manera responsable, y reducir el impacto de nuestro estilo de vida en las personas empobrecidas.

Los vídeos podrán presentarse hasta el viernes 14 de febrero. Además de implicarse y expresar sus puntos

de vista sobre los grandes desafíos a los que nos enfrentamos, el alumnado ganador tendrá la ocasión de disfrutar de fantásticos premios. **Más información en la página web del Festival de Clipmetrajes.** (<https://www.clipmetrajesmanosunidas.org/>)

